

Voortgang in de bouw - 3

Zaterdag 23 februari 2013:

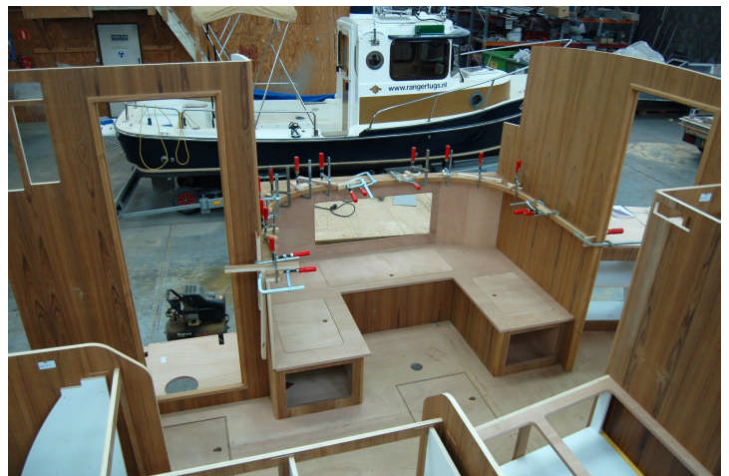
Het moet niet gekker worden: we zijn vandaag weer naar Groningen gereden. Op de vroege ochtend, 07:00 uur, eerst rustig naar Alkmaar gekacheld om Paps op te halen, maar zit ons al met een heerlijk bakkie koffie op te wachten. We hebben om 10:30 uur afgesproken met Peter, dus gaan we na de koffie snel op weg voor de tocht van ruim 2 uur richting het Groningse: langs vele pittoreske Noord-Hollandse dorpjes, over de 32 kilometer lange Afsluitdijk en door de vlakke landerijen van Friesland.

We hebben dus gehoor gegeven aan de tip van de meubelmaker om toch vooral wekelijks te komen kijken naar de veranderingen. En het moet getypt staan: hij heeft niets te veel gezegd.

Maar allereerst worden we 'Welkom geheten' door Cas en Stef, 2 neefjes van Peter, die ons met een ferme druk op de indrukwekkend klinkende toeter van de Ranger Tug 21 laten weten dat zij ook met Peter zijn meegekomen.

Het is enorm en ongelooflijk wat er is gebeurd: nog geen week geleden lag alleen de bodem klaar met daar rond omheen de pallets met houten onderdelen als puzzelstukjes van een grote 3-dimensionale puzzel.

Wat we nu te zien krijgen is een 3D-interieur dat al voor meer dan de helft in elkaar is gezet. En waarachtig, zoals de meubelmaker ons vorige week al had beloofd: we kunnen nu door het interieur heen lopen en we zien precies waar onze hut, de dinette, het toilet en de keuken gaan ontstaan. Waanzinnig!!!

Zelfs de deuren zijn klaar en de sierlijsten gemonteerd. Nog wel effe opletten voor de lijmklemmen die hier en daar uitsteken en delen op elkaar

houden, maar het lakken van alle teakhouten vlakken kan al bijna beginnen.

We zijn overdonderd door wat we zien en verbazen ons weer over hoe snel het ineens kan gaan. Wel beseffen we dat juist de kleine priegelwerkjes zoals de aanleg van elektriciteit en om één voorbeeld te noemen het monteren van deurkrukjes en lampjes nog moeten gebeuren en dat juist die klusjes het meeste tijd vergen.

Halverwege de interieur-bezichtiging komt Ronald, de eigenaar van de allereerste BlauweStad 10.40 "Typhoon" ook binnen stiefelen; hij is zeer te spreken over het resultaat tot nu toe. Over en weer, en onder het genot van een bakkie, worden tips en trucs uitgewisseld.

Ronald rijdt zelfs mee naar de Stockholmstraat om ook het schip zelf te bekijken, wat wij natuurlijk tof vinden. We zijn niet voor niks een beetje trots op onze Atla.

Ons Skeepie is inmiddels helemaal glad geplamuurd en ligt nu, voor de "finishing touche", te wachten op zijn laatste laagje spuitplamuur, voordat haar definitieve kleuren bekend worden gemaakt. Dit laatste maakt ons zó nieuwsgierig, maar wederom wordt ons geduld op de proef gesteld. En dat maakt natuurlijk weer dat we regelmatig terug zullen komen.

Al met al rijden we pas om 13:45 uur weer richting de Afsluitdijk. Paps is zeer onder de indruk van wat ie vandaag heeft gezien; met zijn technische

ervaring heeft ie ons heel schip minutieus bekeken en komt tot de conclusie dat ie wel vertrouwen heeft in Peter en zijn "mannen". Geen praatjes, maar vakwerk en dat staat Paps zeker aan.

Ook concluderen we dat er nog wel heel veel moet gebeuren, want zoals gezegd het "afwerk" moet nog komen; de voortgang daarvan is het minst zichtbaar en kost eigenlijk het meeste tijd.

Tot de Open Werfdag 9 maart aanstaande dan maar. Dan zien we wel weer verder.

Zaterdag 9 maart 2013:

De Open Werfdag bij No Limit Ships B.V. in Groningen. We worden verwacht rond 12:00 uur en reizen dus weer op tijd af vanuit Zoetermeer voor de ruim 2 uur durende rit. De hele week is het prima weer geweest: acceptabele temperaturen voor de tijd van het jaar, droog en ook flink zonnig sommige dagen. Met echt het gevoel: "de lente is in aantocht". Zelfs de krokussen denken er zo over, want ze steken tegelijkertijd en op een onzichtbaar teken van moeder natuur allemaal hun gekleurde koppies nieuwsgierig uit de drassige grond omhoog.

Echter uitgerekend vandaag laat de lente zich toch weer verdrijven door een hardnekkige winter, die niet van opgeven weet. Er worden zelfs weer sneeuw buien verwacht en de temperatuur ligt wederom rond de nul. Sterker nog met iedere 50 kilometer richting het noorden daalt de temperatuur met een halve graad, terwijl het al een ruim 10 graden is geweest deze week.

Onderweg hebben we in elk geval regen, regen en nog eens regen. Het enige waarmee we ons gelukkig prijzen is dat al die regen niet als sneeuw op de grond blijft liggen, want daar zitten we helemaal niet op te wachten. Maar voor de geplande rondvaart door Groningen is dit weerbeeld ook erg deprimerend en zonde van het uitzicht. Misschien klaart het nog...?!

We melden ons ruim op tijd in de loods aan de Friesestraatweg en merken direct op dat we één van de eerste aanwezigen zijn. De loods is voor de Open Dag omgetoverd tot een showroom met presentatieopstelling; toch even wennen als je gewend bent aan schepen in aanbouw, bouwmaterialen en gereedschappen. En ook de vele bloempotten met planten geven een niet alledaagse uitstraling aan de hal.

Direct bij binnenkomst worden we al gelokt door een lekker bakkie koffie wat heerlijk smaakt na een lange autorit. Er is een cateringbedrijf opgetrommeld en zal iedereen gedurende de middag voorzien van een hapje en een drankje. Super geregeld allemaal.

Maar...

..., wij komen natuurlijk maar voor één ding: ons Scheepie. Want we zijn

ontzettend nieuwsgierig naar de vorderingen.

Ons inwendige huisje staat in ieder geval uitnodigend te blinken in de loods en heeft zijn eerste laklaag al te pakken. De teakhouten vloer ligt er inmiddels in, het aanrechtblad inclusief het kooktoestel is al aangebracht, het gat voor de spoelbak is keurig netjes uitgefreesd en zelf het gat voor het spoelbakje in de badkamer heeft dezelfde behandeling ondergaan.

Want, zoals Peter zegt als we hem hiervoor bedanken: "Als je het doet, moet je het goed doen!" En zo is het.

Gelukkig is de doorgang naar het interieur gebarricadeerd door een stevig stuk hout, zodat niemand erdoor heen kan lopen. Alleen via een trapje is het mogelijk om naar binnen te gluren. Een hele opluchting voor Inge, die natuurlijk alweer bang is dat er splinters gaan vallen als iedereen overal aan kan komen;-((

Langzamerhand komen steeds meer "familieleden" van de BlauweStad 8.80 of

10.40 binnendruppelen en uiteindelijk is het een flinke opkomst van echte BS-eigenaars en liefhebbers, (oud-)medewerkers, (oud-)oprichters en zelfs toekomstige eigenaars.

Onder het genot van heerlijk belegde broodjes en erwtensoep (griezel, niet voor Inge!) worden (sterke) verhalen uitgewisseld en contacten gelegd of aangetrokken.

Het is wel duidelijk dat bijna iedereen elkaar kent en dat het erbij krijgen van een 'familie' geen gebbetje is. Eindelijk ontmoeten we ook 'Vader Wierenga', Peter's vader en kunnen we vertellen hoe blij we zijn met wat Peter en zijn "mannen" allemaal doen voor ons en hoe trots we zijn dat wij straks ook eigenaar worden van dit superschip.

Na deze 'opwarming' wordt het tijd voor de presentatie van twee echte "vaarbonken": Evert Stel (medeontwerper van de eerste No Limit) en Ane Ruijg (KNRM). Zij vertellen over eigen ervaringen op het water en doen dan zo leuk en beeldend (en niet alleen vanwege de foto reportages), dat alle aanwezigen een goed beeld krijgen van het 'beroeps'-leven op het water. Of dat het harde 'reddings'-leven niet altijd overeenkomsten heeft met het relaxte recreatievaren.

Alles leuk, aardig en interessant, maar wij worden langzaam behoorlijk nerveus (Inge, vooral) en nieuwsgierig naar de vorderingen in de spuiterij.

Kunnen we dan eindelijk onze kleurenkeuzes bewonderen?? Zelfs Peter zegt het niet te weten, hij heeft ook nog geen eindresultaat gezien, zegt ie. Het plan is om met een overkapte rondvaartboot door Groningen te varen en uiteindelijk aan te leggen in de Zweedse Haven, alwaar de winterberging en de spuiterij zijn gevestigd.

Onze hoop op weersverbetering vervliegt bij het betreden van de rondvaart- boot: de regen gutst nog steeds naar beneden en klettert op het glazen dak. Zo jammer, want nadat iedereen aan boord is gegaan, beslaan natuurlijk ook de ramen nog en is er maar sprake van weinig zicht op de Groningse kades, wat natuurlijk ontzettend jammer is van deze georganiseerde tocht.

Om voor ons de spanning er nog effe lekker in te houden gaan we eerst naar de loods van de winterberging, waar alle aanwezige eigenaren hun eigen schip als eerste opzoeken. Het is een erg leuk gezicht om ze zo allemaal bij elkaar te zien liggen.

Vervolgens steken we over naar de grote hal waar twee enorme loods tenders in aanbouw zijn.

Indrukwekkend is het juiste woord voor de enorme gele gevaarten, die zij aan zij liggen te wachten op de stuurhutten, motoren en andere vaarbenodigdheden. Bij deze enorme schepen is onze 'Atla' natuurlijk maar een reddingsbootje, maar je kan niet alles hebben.

Het is uiteindelijk 'Vader Wierenga', die wel snapt dat we heel graag de spuitresultaten willen zien en hij neemt ons mee ("Voor de hele meute er zo meteen omheen loopt") naar de spuithal.

SPRAKELOOS!! Dat zijn we als de deur open gaat en het crème-rood-zwart ons tegemoet glimt. Wat een pracht-schip gaat onze 'Atla' worden.

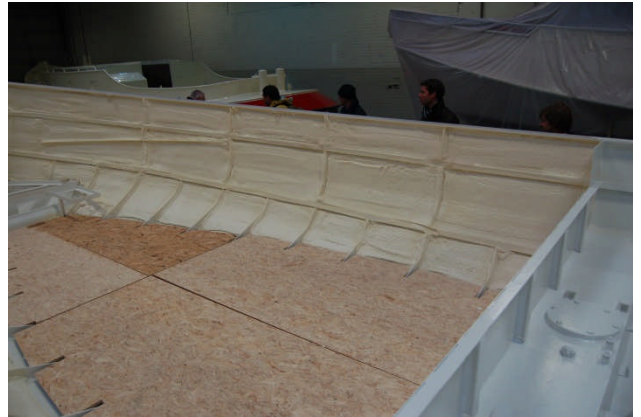
Natuurlijk, wij zijn bevooroordeeld en absoluut niet objectief, maar:

DIT IS DE MOOISTE BLAUWESTAD DIE ER TOT NU TOE GEBOUWD IS!!

Daar zijn we vast van overtuigd. We gloeien van trots, we hebben de juiste kleurenkeuzes gemaakt, zeker weten. Het resultaat is trouwens ook schitterend: we kunnen ons haar kammen, zo prachtig glimt ze. VAKWERK: in één woord.

Verder is ook de hele binnenzijde van de romp inmiddels volgespoten met isolatiemateriaal. Geen kans meer op condensvorming als straks de temperatuurverschillen op het schip worden losgelaten. Perfect.

Ook nu houden we (lees: Inge) alles en iedereen met argusogen in de gaten. Als er maar geen krasjes op komen (oei, dit klinkt nogal kinderachtig), maar iedereen loopt met gepaste nieuwsgierigheid om ons schip heen, als voelen zij de kritische ogen in de rug prikken. Allen zijn ook onder de indruk en degenen die het niet zijn..., die hebben er geen verstand van;-)))

Volgens planning zal 'Atla' aanstaande maandag of dinsdag verhuizen naar de Friesestraatweg, alwaar ze verder aangekleed gaat worden. Want ja, ook het aanleggen van alle elektriciteit zal al met al nog veel werk kosten.

Vooralsnog zijn wij echter weer super blij met de vorderingen, want ruim een week geleden kregen we nog foto's van Peter waarop te zien was dat de spuit-primer werd aangebracht en nu is ze al helemaal in de kleuren. Het gaat de goede kant op.

Na alle bezichtigingen worden we met een touringcar weer teruggedreden naar de Friesestraatweg. De mensen van de catering hebben in de tussentijd niet stil gezeten en wachten ons op met een borreltje of een frisdrank. Op de sta-tafels staan inmiddels etagères met heerlijke hapjes en we mogen regelmatig kiezen van de langskomende schaal met lekkers. Zo hebben we nog even de kans om alles weer op ons in te laten werken en te laten bezinken voor we de 2 uur durende rit naar huis aanvaarden.

Het regent nog steeds, maar wonder boven wonder blijft de omgeving nog steeds groen en niet wit (al zal de volgende dag blijken dat de nacht toch een witte laag heeft bezorgd, maar daar hebben wij gelukkig geen last van gehad).

Het was ons het middagje well!

Een bedankje aan de organisatie en de catering is overigens wel zeer op zijn plaats. Alles tot in de puntjes geregeld, we zijn niets te kort gekomen. En ook de sprekers bedankt, want van ervaringen kunnen anderen weer leren. Niet onbelangrijk.